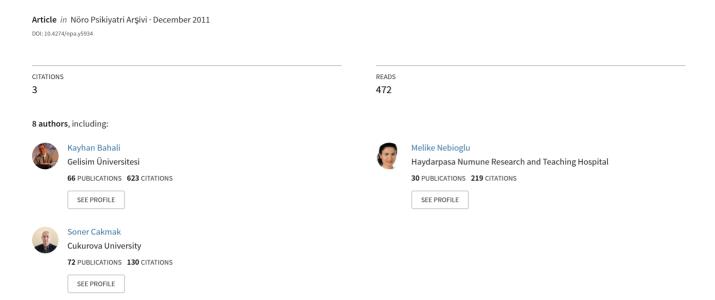
Impulse Control Disorders in a Group of University Exam Preparatory Course Students

Doi: 10.4274/npa.y5934

Bir Grup Üniversiteye Hazırlık Öğrencisinde Dürtü Kontrol Bozukluğu Impulse Control Disorders in a Group of University Exam Preparatory Course Students

Gonca KARAKUŞ, Lut TAMAM, Zehra ÖZTÜRK*, Meliha ZENGİN EROĞLU**, Kayhan BAHALI***, Melike NEBİOĞLU****, Nedim TURHAN*****, Soner ÇAKMAK*

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

- *Ekrem Tok Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü, Adana, Türkiye
- **Osmaniye Devlet Hastanesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Bölümü, Osmaniye, Türkiye
- ***İstanbul Bakırköy Dr. Mazhar Osman Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi, Çocuk Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul, Türkiye
- ****Kahramanmaraş Yenişehir Devlet Hastanesi Psikiyatri Kliniği, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği Bölümü, Kahramanmaraş, Türkiye
- *****Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Adana, Türkiye

ÖZET

Am aç: Son yıllarda dürtü kontrol bozukluklarının yaygınlığı ve komorbid olduğu durumlara ilgi giderek artmaktadır. Bu çalışmada genç erişkin yaş grubunda olan üniversiteye hazırlık öğrencilerinde dürtü kontrol bozukluklarının yaygınlığı ve eksen I tanılarının varlığı ile ilişkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 19.2 olan 18-27 yaş aralığındaki 226 üniversiteye hazırlık öğrencisi dahil edilmiştir. Öğrencilerle yapılan klinik görüşmede SCID-I ile eksen I tanıları araştırıldı. Yaşam boyu dürtü kontrol bozukluğu varlığı Minnesota Dürtüsellik Değerlendirme Görüşmesi (MIDI) Türkçe formu ile sorgulandı. Dürtüsellik düzeyleri Barratt Dürtüsellik Ölçeği-11 (BDÖ-11) ile değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada öğrencilerin %24.3'ünde DSM-IV'e göre en az bir dürtü kontrol bozukluğu saptanmıştır. En sık görülen tip başka türlü adlandırılamayan dürtü kontrol bozukluğu (%16.8)'dur. Bunu trikotilomani ve aralıklı patlayıcı bozukluk izlemekteydi. Başka türlü olarak adlandırılamayan dürtü kontrol bozuklukları arasında ise kompulsif satın alma ilk sıradaydı. Yaşam boyu dürtü kontrol bozukluğu olan ve olmayan grup birbiri ile eksen I tanıları açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir fark saptanamamıştır. Ancak yaşam boyu dürtü kontrol bozukluğunun olduğu grupta BDÖ-11 total ve plan yapmama puanları anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Literatüre göre erken başlangıç yaşları ve yaşla beraber azalan sıklık nedeniyle dürtü kontrol bozukluklarının genç erişkinlerde görülme sıklığının yüksek olması beklenmektedir. Çalışma sonucunda saptanan prevalans oranları literatürde benzer yaş grubundaki sağlıklı kişilerde yapılmış çalışmalardaki oranlara göre yüksek saptanmıştır. Ancak örneklem grubumuzun sınırlı olması nedeniyle bu oranın topluma genellemesi yapılamaz. Bu konuda yapılacak geniş ölçekli, epidemiyolojik çalışmalara ihtiyaç vardır. (Nöropsikiyatri Arşivi 2011;48: 238-42) Anahtar kelimeler: Dürtü kontrol bozuklukları, öğrenci, prevalans

ABSTRACT

O bjective: In recent years, interest on prevalence and comorbidity of impulse control disorders is constantly increasing. The aim of this study was to investigate the prevalence of impulse control disorders and its association with the existence of comorbid axis I disorders in young adult university exam preparatory course students.

Methods: Two hundred and twenty-six preparatory course students aged 18-27 (mean age: 19.2) years were included in this study. Axis I diagnoses were evaluated using the Structured Clinical Interview for DSM-IV (SCID-I). Lifetime impulse control disorders were investigated using the modified version of Minnesota Impulsive Disorders Interview. Impulsivity was measured with the Barratt Impulsiveness Scale Version 11(BIS-11).

Results: The prevalence rate of all impulse control disorders in our sample was 23.4% (n=55). The most common impulse control disorder subtype was impulse control disorder not otherwise specified ICD-NOS (%16.8), followed by trichotillomania and intermittent explosive disorder. The most common ICD-NOS subtype was compulsive buying. There was no statistically significant difference between the diagnoses of axis I disorders in students with and without impulse control disorders. A statistically significant difference was found between groups with and without impulse control disorders in terms of total impulsivity and non-planning scores determined by the BIS-11.

Conclusion: Considering early age onset and decreasing prevalence with progressive aging, impulse control disorders are expected to be common in the young adult population. Prevalence rates determined at the end of this study were found to be higher in comparison with the peer group in literature. However, the prevalence rates obtained in our study may not be generalized tothe society because of the statistical limitation concerning our sample size. Large-scale, epidemiologic studies are required to be performed on this topic. (Archives of Neuropsychiatry 2011;48: 238-42)

 ${\bf K}$ ey words: Impulse control disorders, student, prevalence

G iriş

Dürtü kontrol bozuklukları(DKB) ve sıklığı ile ilgili vayınlar son dönemlerde giderek artmaktadır. Genel psikiyatrik hastalıklarla ilgili yapılan bazı prevalans çalışmalarında dürtü kontrol bozukluğu sıklığının değişkenlik gösterdiği ve çoğu yayında tahmin edilenden az saptandığı görülmektedir (1-3). Bu durumun özellikle tanı ölçütlerindeki farklılıklardan ve başka türlü adlandırılamayan dürtü kontrol bozukluklarının(kompulsif satın alma, internet bağımlılığı, patolojik cilt volma vb.) bazı calısmalarda göz önünde bulundurulmamasından kaynaklandığı düşünülebilir. Kessler ve ark. 'nın 5692 kişi ile yaptıkları bir çalışmada normal populasyonda son bir yılda herhangi bir DKB sıklığı %8.9 olarak bulunmuş, yine aynı çalışmada yaşam boyu prevalans %24.8 olarak belirlenmiştir. Bu çalışmalarda DKB' lerin yaş gruplarına göre dağılımına bakıldığında ise 18-29 yas grubunda yaygınlığın diğer yaş gruplarından yüksek olduğu belirlenmiştir (1,2). Yaş gruplarına göre DKB yaygınlığını araştıran çalışmalardan kolej öğrencilerinde yapılan bir çalışmada DKB yaygınlığı %3.5 olarak bulunmuştur (4). Kolej öğrencilerinde yapılan bir başka çalışmada ise bu oran %10.4 saptanmıştır (5).

Psikiyatrik hastalıkların başlangıç yaşları veya genellikle görüldükleri yaş aralıkları birbirinden farklıdır. DKB'ler genellikle geç ergenlik ya da erken erişkinlik dönemlerinde başlıyorsa da bu grupta DKB prevalansını araştıran çalışmalar daha sınırlı sayıdadır (1,2). Biz bu çalışmada DKB yaygınlığının daha yüksek olduğunu düşündüğümüz lise mezunu üniversiteye hazırlık öğrencilerinde DKB'lerin yaygınlığını ve eksen I eştanılarının varlığı ile ilişkisini değerlendirmeyi amaçladık.

Yöntem

Çalışmaya 18-27 yaş aralığında 226 üniversite hazırlık öğrencisi dahil edildi. Öğrencilerin 120'si kız öğrenciydi. Eğitim gördükleri dersane yönetiminin ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün onayı alındıktan sonra öğrencilerle görüşüldü. Çalışmaya davet edilen 312 öğrenciden çalışmaya katılmayı kabul eden ve bilgilendirilmiş olur formunu imzalayan 226 öğrenci çalışmaya alınmıştır. 86 öğrenci ders yoğunluğu, psikiyatrik değerlendirmeye girmek istememe, daha önce psikiyatriste gitmiş ancak tekrar görüşmek istememe gibi nedenlerle çalışmaya katılmayı kabul etmemişlerdir. Daha sonra öğrencilerle görüşme yapılıp, psikometrik testler uygulanmıştır.

Görüşme ve Psikometrik Test Uygulaması

Öğrencilerle yapılan görüşmeler 2 aşamada gerçekleştirildi. Öğrencilerin eğitim gördükleri dershaneye gidilerek yapılan yaklaşık iki saat süren tanısal ve klinik görüşmenin ardından yaklaşık yarım saat süren bir test uygulandı. Görüşmeler ilk üç yazar tarafından gerçekleştirildi, ancak tanısal açıdan ortada kalınan olgular birlikte değerlendirildi. Görüşmede tüm öğrencilere SCID-I Türkçeye uyarlanmış formu uygulandı ve Eksen I tanılarının varlığı değerlendirildi.

Daha sonra yaşam boyu dürtü kontrol bozukluklarının varlığı Minnesota Dürtü Kontrol Bozuklukları Görüşme Ölçeği(MIDI) ile değerlendirildi (8). Çalışmanın ikinci aşamasında öğrencilere dürtüsellik düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla kendilerinin doldurdukları Barratt Dürtüsellik Ölçeği 11 (BDÖ-11) uygulandı (9).

Minnesota Dürtü Kontrol Bozuklukları Görüşme Ölçeği (MIDI)

MIDI DSM-IV'e göre DKB'lerin (örn: patolojik kumar oynama, aralıklı patlayıcı bozukluk, trikotilomani) varlığını araştıran ayrı modullerden oluşan 36 maddelik bir yarı yapılandırılmış görüşmedir(8).

Barratt Dürtüsellik Ölçeği-11 (BDÖ-11)

BDÖ-11 (19), hem motor, hem kognitif dürtüselliği içeren 3 faktörlü dürtüsellik modelinin kullanıldığı bir self report ölçektir. Dikkat, motor ve plan yapmama olmak üzere 3 alt ölçekte değerlendirilen 30 maddeden oluşan bir ölçektir. Değerlendirme sonrasında total, plan yapamama, dikkat ve motor dürtüsellik olmak üzere 4 farklı skor elde edilir. Türkçe geçerlik ve güvenilirliği Güleç ve ark tarafından 2009 yılında yapılmıştır (10). Orjinal şekliyle benzer psikometrik özellikler göstermektedir.

D SM-IV Eksen I Bozuklukları İçin Yapılandırılmış K linik G örüşme Ö İçeği (SCID-I)

Eksen-l psikiyatrik bozukluk tanılarını araştırmak amacıyla görüşmeci tarafından uygulanan yapılandırılmış klinik görüşme çizelgesidir. Altı modülden oluşmaktadır. Toplam 38 tane birinci eksen bozukluğunun tanı ölçütleri ile ve 10 tane birinci eksen bozukluğunu tanı ölçütleri olmadan araştırmaktadır. İki modül duygudurum epizotları ve duygudurum bozuklukları, iki modül psikotik semptomlar ve psikotik bozukluklar için ayrılırken madde kullanım bozuklukları ve anksiyete bozuklukları ve diğer bozukluklar birer modülde yer almaktadır. Bilgi kaynakları hasta, hastanın ailesi ve yakınları, klinik ortamdaki gözlemler ve tıbbi kaynaklardır. Uygulama ortalama 30-60 dakika sürmektedir. First ve ark. tarafından 1997 yılında geliştirilmiştir (6). Türkçe geçerlilik ve güvenilirlik çalışması DSM-IV Eksen-I bozuklukları için yapılandırılmış klinik görüşme adı ile Özkürkçügil ve ark. tarafından yapılmıştır (7).

İstatistiksel İşlem ler

Kategorik değişkenler için Ki-kare ve Fisher Exact test; DKB olan ve olmayan gruplarda eksen I tanılarının ve BDÖ puanlarının karşılaştırılması için t-test uygulandı. Prevalans oranlarının değerlendirilmesinde %95 güven aralığı hesaplandı. Tüm testlerde istatistiksel önem düzeyi p<0.05 olarak kabul edildi.

Bulgular

Bu çalışmaya 226 üniversite hazırlık öğrencisi alındı. Öğrencilerin ortalama yaşları 19.2 idi. Cinsiyet dağılımlarına bakıldığında 120'si (% 53.1) kız öğrenciydi. DKB tanısı alan ve almayan öğrencilerin cinsiyet özellikleri Tablo 1'de verilmiştir. Her iki grup arasında cinsiyet acısından anlamlı bir fark saptanmamıstır.

Bu çalışmada en az bir DKB görülme yaygınlığı %24.3 (n=55) olarak saptanmıştır. Tablo 2 tüm DKB'ler için yaşam boyu prevalansları göstermektedir. En sık görülen DKB alt tipleri başka türlü adlandırılamayan DKB (n=38, %16.8) ve trikotilomani (n=14, %6.2)'dir. Ellibeş öğrencinin 43'ünde bir, 7'sinde iki, 5 tanesinde üç tane yaşamboyu DKB tanısı saptanmıştır.

Tablo 3'te ise cinsiyetlere göre DKB'lerin dağılımı gösterilmiştir. Bu calısmada erkeklerde aralıklı patlayıcı bozukluk (APB) (n=10),

kadınlarda kompulsif satın alma (KSA) (n=22) istatistiksel olarak anlamlı şekilde fazla saptanmıştır. Her iki cinsiyette de 2. sıklıkla görülen dürtü kontrol bozukluğu olan trikotillomaninin her iki cinsiyet arasında görülme oranları arasında anlamlı fark belirlenmemistir.

Tablo 4'te DKB olan ve olmavan öğrencilerde eksen 1 psikivatrik hastalık birlikteliği ile ilgili veriler sunulmaktadır. Her iki grup arasında komorbid hastalık açısından anlamlı bir fark saptanamamıştır.

Tablo 1 . Yaşam boyu DKB olan ve olmayan öğrencilerin cinsiyet özellikleri								
	DKB+	DKB-	х	Р	df			
	n (%)	n (%)						
Cinsiyet			1.00	0.601	1			
Erkek	27 (50)	79 (45.9)						
Kadın	27 (50)	93 (54.1)						

DKB: Dürtü kontrol bozukluğu; DKB+: Dürtü kontrol bozukluğu olan; DKB-: Dürtü kontrol bozukluğu olmayan

	DKB yaşam boyu n(%)	%95 Güven aralığı (%)
Гüm DKB	55 (24.3)	18.75-29.93
Kleptomani	4 (1.8)	0.05-3.49
Aralıklı patlayıcı bozukluk	13 (5.8)	2.71-8.79
Piromani	1 (0.4)	0-1.3
Trikotillomani	14 (6.2)	3.05-9.33
Patolojik Kumar oynama	2 (0.9)	0-2.1
Başka türlü adlandırılamayan DKB	38 (16.8)	11.93-21.69
Kompulsif satın alma	29 (12.8)	8.47-17.19
Kompulsif seks bağımlılığı	2 (0.9)	0-2.1
Kompulsif egzersiz	9 (4)	1.43-6.53

	Kadın	Erkek	р	df	χ 2
	n	n			
Kleptomani	3	1	0.625*		
APB	3	10	0.025	1	4.99
Piromani	0	1	0.469*		
Trikotillomani	6	8	0.428	1	0.628
Patolojik kumar oynama	0	2	0.219*		
Başka türlü adlandırılamayan DKB	23	15	0.314	1	1.012
Kompulsif satın alma	22	7	0.009	1	6.923
Kompulsif seks	0	2	0.219*		
Kompulsif egzersiz	2	7	0.087*		

Yaşam boyu DKB tanısı olan ve olmayan öğrencilerin BDÖ-11 puanları Tablo 5' te verilmiştir. Yaşam boyu DKB olan grupta total (72.2±7.0) ve plan yapmama (27.8±4.1) puanları istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek saptanmıştır.

Tartışm a

Bu çalışmada 226 üniversite hazırlık öğrencisinde yaşam boyu DKB yaygınlık oranlarını araştırmayı amaçladık. Bu çalışmada öğrencilerin %24.3'ünde DSM-IV'e göre en az bir DKB saptandı. En sık görülen DKB tipi başka türlü adlandırılamayan dürtü kontrol bozukluğu(%16.8) idi. Bunu Trikotilomani ve APB izlemekteydi. Başka türlü olarak adlandırılamayan DKB arasında KSA ilk sıradaydı ve tüm DKB arasında da en vüksek oranda görüleni idi.

Daha önce yapılmış kolej öğrencilerinde DKB prevalansını araştıran çalışmalarda prevalansın %3.5 (4) ile %10.4 (5) arasında değistiği; vatan adolesanlarda ise bu oranın %40.2've kadar cıktığı (11) görülmektedir. Bizim çalışmamızda elde ettiğimiz sonuçları daha önce sağlıklı adolesan, kolej öğrencileri ve genç erişkinlerde yapılmış çalışmalarla karşılaştırdığımızda daha yüksek oranlar olduğu görülmektedir. Bu farklılığın daha önce yapılan çalışmaların bir kısmının sadece anket sonuçlarına dayanması ve klinik görüşme vapılmamıs olması ve bizim calısmamızda dürtü kontrol bozuklukları ile ilgili olarak ayrıntılı görüşme yapılmış olması ve başka türlü

Tablo 4. Yaşam boyu DKB olan ve olmayan öğrencilerin eksen I tanılarının karşılaştırılması DKB+ DKB- χ^2 n(%) n(%) Eksen I tanısı 42 (77.8) 123 (71.5) 0.819 0.366 Depresif bozukluk 5 (9.3) 11 (6.4) 0.543* Psikotik bozukluk 2 (3.7) 0 (0) 0.056* Anksiyete bozukluğu 34 (63.0) 101 (58.7) 0.579 0.307 1 Somatoform bozukluk 8 (14.8) 12 (7.0) 0.098* Yeme bozukluğu 0(0)1 (0.6) 1.00* Alkol/madde 12 (22.2) 20 (11.6) 0.051 3.79 kullanım bozukluğu Nikotin kullanım 11 (20.4) 20 (11.6) 0.103 2.654 bozukluğu DKB: Dürtü kontrol bozukluğu; *: Fisher exact test; DKB+: Dürtü kontrol bozukluğu olan; DKB-: Dürtü kontrol bozukluğu olmayan

Tablo 5. Yaşam boyu DKB olan ve olmayan öğrencilerin dürtüselliklerinin karşılaştırılması DKB+ DKBdf p 0 rt (ss) 0 rt (ss) BDÖ-11 toplam 68.8(9.1) 2.546 0.012 72.2(7.0) 224 BDÖ-11 plan yapmama 27.8(4.1) 25.9(4.4) 2.905 0.004 224 BDÖ-11 motor 24.1(3.8) 22.9(4.3) 1.807 0.072 224 BDÖ-11 dikkat 20.1(2.6) 20.1(2.8) 0.006 0.995 224

DKB: Dürtü kontrol bozukluğu; DKB+: Dürtü kontrol bozukluğu olan; DKB-: Dürtü kontrol bozukluğu olmayan; BDÖ-11: Barratt dürtüsellik ölçeği-11; Ort: Ortalama; ss:standart sapma

adlandırılamayan DKB grubuna kompulsif egzersizin de eklenmiş olması ile iliskili olabileceği düsünülmüstür.

KSA sıklığı tanımlamanın içeriğine göre değişen, genellikle kadınlarda daha sık görülen (12) ve geç ergenlik ya da erken 20'li yaşlarda başlayan (13) bir DKB'dir. Çalışmamızda en sık saptadığımız DKB tipleri KSA (%12.8) ve trikotillomani (%6.2)'dir. Daha önce sağlıklı kolej öğrencilerinde yapılmış iki çalışmada saptanan KSA oranları %0.4 (4) ve %1.9 (5)'dur. Bizim saptadığımız %12.8'lik oran bu çalışmalarla karşılaştırıldığında oldukça yüksektir. Çalışmamızda daha önceki çalışmalarla benzer şekilde kompulsif satın almanın kadınlarda sık görüldüğü saptanmıştır.

KSA'ya benzer şekilde trikotillomani de genellikle 20'li yaşlardan önce başlayan, prevalansı yapılan çalışmaların yöntemine göre oldukça değişken olan ve kadınlarda erkeklerden daha sık görülen bir klinik tablodur (12,14). Kolej öğrencilerinde yapılan bir çalışmada, klinik olarak önemli saç yolma prevalansı %1-3.5 olmakla birlikte öğrencilerin %10-13'ü saç yolma bildirmiştir (15). Bu çalışmada trikotillomaninin yaşam boyu yaygınlığı %0.6 olarak bulunmuştur. 1995 yılında İsrailde yapılan bir başka çalışmada ise gençlerde trikotillomaninin yaşamboyu yaygınlığının %1 olduğu bildirilmiştir (16). Yakın zamanda yine adolesanlarda yapılan bir çalışmada (5) en sık görülen DKB %3.92 görülme sıklığı ile trikotillomani olarak saptanmıştır. Bizim çalışmamızda da en sık görülen ikinci DKB olarak trikotillomani %6.2 olarak belirlenmiştir.

DSM-IV-TR'de APB nin nadir görülen bir ruhsal bozukluk olduğu belirtilmişse de, son zamanlarda yapılan bazı epidemiyolojik araştırmalar bu bozukluğun öngörüldüğünden çok daha yaygın olabileceğini ortaya koymuştur (14). Coccaro ve ark. (2004)' nın çalışmasında 1 aylık prevalansı %3.2 olarak saptanmıştır. (17) Bu konuda yapılmış en kapsamlı toplum temelli çalışma Kessler ve ark. (2005) tarafından Ulusal Estanı Arastırması-Tekrarı olarak yürütülmüştür. 18 yaşın üstündeki 9282 kişinin dahil edildiği bu calısmada APB vavqınlığının, calısmada kullanılan dar ve genis tanı ölcütlerine göre değismek üzere, sırasıyla yasamboyu yaygınlık için %5.4 ile %7.3; 12 aylık yaygınlığının ise sırası ile %2.7 ile %3.9 olduğu belirlenmistir (1.2). Ülkemizde Tangur ve arkadaslarının (2001) epidemiyolojik çalışmasında 1184 kişilik örneklem grubunda APB oranı %0.059 olarak saptanmıştır (18). Psikiyatrik hastalarla yapılan calısmalarda ise toplum temelli calısmalara göre APB sıklığının %50 daha fazla saptandığı görülmüştür (14). Yatarak tedavi gören 204 hasta ile yapılan çalışmada yaşamboyu APB yaygınlığı %6.9; son bir aydaki yaygınlığı %6.4 olarak bildirilmiştir (19). Kolej öğrencilerinde yapılan çalışmalarda ise oranlar %0.51 ile %0.9 arasında değismektedir (4,5). Yatan adolesan hastalarda ise bu oran %12.7've çıkmaktadır (11). Ancak bizim çalışmamızda saptadığımız %5.8'lik oran sağlıklı kolej öğrencilerinde saptanan oranlarla uyuşmasa da genel populasyonla benzesmektedir. Cesitli klinik calısmalarda erkek kadın oranı 3:1 olarak bildirilmiş olmasına rağmen daha geniş epidemiyolojik bir çalışmada bu oranın 1'e çok yakın olduğu, kolej öğrencilerinde ise cinsiyet açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmadığı bildirilmiştir (14). Bizim çalışmamızda ise IED erkeklerde anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur.

Kolej öğrencilerinde ve adolesanlarda dürtü kontrol bozukluklarının araştırıldığı çalışmaların çoğunda kompulsif egzersiz göz önünde bulundurulmamıştır. Adolesanlarda ve genç erişkinlerde bağımlılıkların araştırıldığı bir çalışmada egzersiz bağımlılığı oranı %8.5(20)bulunmuştur. Yine kolej öğrencilerinde yapılmış bir çalışmada kompulsif yeme ve egzersiz değerlendirilmiş, kompulsif

egzersiz oranı %18.1 olarak saptanmıştır (21). Bunlar dışında kompulsif egzersiz prevalansı ile ilgili veriye rastlanmamıştır. Bizim çalışmamızda öğrencilerin %4'ünde kompulsif egzersiz saptanmış olmasının bu yaş grubu ile ilgili olarak literatüre bir katkı olduğu düşünülmektedir.

Kleptomaninin prevalansı net olarak bilinmemektedir. Başlangıcı çoğunlukla geç ergenlik dönemidir. Öncü kanıtlar hastalığın yaşam boyu prevalansının yaklaşık %0.6 olduğuna işaret etse de (22) bu sayı muhtemelen hastalığın yaygınlığını düşük göstermektedir (12). Yatan psikiyatri hastalarında %7.8 şimdi, %9.8 yaşam boyu kleptomani saptanmıştır (19). Psikiyatri kliniğinde yatarak ve ayaktan tedavi gören ergenlerde ise bu oran %1.4-%8.8 arasında değişmektedir (11,23). Sağlıklı kolej öğrencilerinde yapılan iki çalışmada %0.38 ve %0.9 oranlar saptanmıştır (4,5). Bizim çalışmamızda ise kleptomani %1.8 oranda belirlenmiştir.

Lise öğrencileri arasında patolojik kumar ovnamanın(PKO) tahmini prevalansı %1.7-5.7 arasında bildirilmiştir (24,25). Çoğu patolojik kumar oynayıcısı kumar oynamaya adolesan çağında başladığından erken tanı ve tedayi kritik önem taşımaktadır (12), 1996 yılında yayımlanan ve ergenlik dönemindeki gençler üzerinde yapılan 9 çalışmanın metaanaliz sonuçlarının değerlendirildiği bir çalışmada PKO yaygınlığının %3.5-8.5 arasında değiştiği bildirilmiş, araştırma sonuçları arasındaki farkların farklı değerlendirme araçlarının ve yöntemlerin kullanılmasından kaynaklanabileceği öne sürülmüştür (26). Ülkemizde PKO yaygınlığına ilişkin epidemiyolojik araştırmalar son derece azdır. Yapılmış bir epidemiyolojik çalışmada %0.84 olarak bulunmuştur. Üniversite öğrencileri arasında PKO yaygınlığının araştırılmasına yönelik olarak gerçekleştirilmiş başka bir tez çalışmasında son bir yılda kumar oynama sıklığı %45.8; patolojik kumar oynama oranı ise %1.3 olarak saptanmıştır (27). Kolej öğrencilerinde yapılan çalışmalarda oranlar %0.4 ve %0.63'tür (4.5). Çalışmamızda saptadığımız %0.9'luk oran bu çalışmalarda bulunan oranlarla benzemektedir. Kolei öğrencilerinde vapılan bir calısmada patolojik kumar oynamanın erkeklerde belirgin sekilde sık saptandığı bildirilmiştir (5). Ancak bizim çalışmamızda ise kadın erkek arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır. Ancak tek tek bakıldığında iki öğrencide patolojik kumar oynama saptandığı, her ikisinin de erkek olduğu ancak öğrenci sayısının ve saptanan hastalık savısının az olması nedeni ile bu farkın istatistiksel olarak anlamlı çıkmadığı düşünülmektedir.

Kompulsif seks için yayınlanmış yaygınlık oranları %3 ile 6 arasında değişmektedir (13,28). Kolej öğrencilerinde yapılan bir çalışmada da %3.67 oranda kompulsif seks bağımlılığı saptanmıştır (5). Bizim çalışmamızda saptadığımız %0.9'luk oranın bu çalışmalara göre daha düşük olduğu görülmektedir. Bunun toplumsal ve kültürel nedenlerle sorulan sorulara uygun yanıtlar verme zorluğu nedeni ile olabileceği düşünülmektedir. Odlaug ve ark.'nın çalışmasında kolej öğrencileri arasında kompulsif seks istatistiksel olarak anlamlı şekilde erkeklerde yüksek bulunmuştur (5). Ancak bizim çalışmamızda patolojik kumar oynamadakine benzer şekilde kompulsif seks saptanan iki hastanın da erkek cinsiyette olması dikkat çekicidir.

Piromani yaygınlığı ile ilgili verilerin çoğu yangın çıkaran populasyon veya psikiyatrik hastalığı olan kişilerden elde edilmiştir. Piromanik hastaların profiline bakıldığında genelde 16-28 yaş arasında olduğu, en sık 17 yaşında görüldüğü saptanmıştır (12,14). Piromaninin her yaş grubunda erkeklerde kadınlardan daha sık görüldüğü saptanmıştır. Erkek kadın görülme oranları

yaklaşık olarak 8/1'dir. Tangur ve ark. genel populasyonda yaptıkları çalışmada piromani oranı sıfır olarak bulmuştur (18). Psikiyatrik yatan hastalarda yapılan çalışmalarda yaşam boyu yaygınlık oranları %1-5.9 arasında değişmektedir (15,29). Kolej öğrencilerinde yapılan çalışmalarda ise bu oranlar %1.01 ve %1.2 dir (4,5). Bizim çalışmamızda da sadece bir piromani hastası saptanmıştır. Bu hastanın da erkek olduğu görülmektedir.

Normal populasyonda yapılan çalışmalarla kıyaslandığında psikiyatrik hasta grubunda dürtü kontrol bozukluğu sıklığının belirgin olarak yüksek olduğunun bilinmesinin yanı sıra; dürtü kontrol bozukluklarına anksiyete bozuklukları, duygudurum bozuklukları, yeme bozuklukları ve alkol/madde kullanım bozukluklarının da eşlik ettiği bilinmektedir. Bizim çalışmamızda ise DKB olan ve olmayan grup diğer psikiyatrik hastalıkların komorbiditesi açısından karşılaştırıldığında anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu bulgumuz beklentilerin tersi yöndedir. Duygudurum bozuklukları, alkol madde kullanım bozuklukları ve anksiyete bozukluklarının DKB'lere göre daha geç ortalama başlangıç yaşı olması nedeni ile çalışmamıza dahil ettiğimiz genç hasta populasyonunda böyle bir sonuç ortaya çıkmış olabilir. Çalışma sonuçlarımızın genç erişkin yaş grubunda dürtü kontrol bozukluğu olan ve olmayan grupta komorbiditeyi araştıran başka bir çalışma bulunamaması nedeni ile ilgi çekici olduğu düşünülmüştür.

Örneklem grubunun tek bir dershaneden seçilmiş olması nedeniyle genel toplumdaki genç nüfusa genelleştirilememesi, çalışmaya alınan kişi sayısının az olması ve kontrol grubunun olmaması çalışmamızın kısıtlılıklarıdır. Ancak dürtü kontrol bozukluğu tanılarının kişilerin bildiriminden çok yapılandırılmış görüşme ölçeklerine dayanması, eşlik eden eksen I tanılarının da değerlendirilmesi gibi nedenlerle çalışmamızın literatüre bir katkı olabileceği düşünülebilir.

Sonuç

DKB'ler toplumda sık görülen, ancak genellikle psikiyatriye daha az sıklıkla başvurulan hastalıklardır. Erken başlangıç yaşları ve yaşla beraber azalan sıklık nedeniyle genç erişkinlerde görülme sıklığının yüksek olması beklenmektedir. Çalışma sonucunda saptanan prevalans oranları literatürde benzer yaş grubundaki sağlıklı kişilerde yapılmış çalışmalardaki oranlara göre yüksek saptanmıştır. Ancak örneklem grubumuzun sınırlı olması nedeniyle bu oranın topluma genellemesi yapılamaz. Bu konuda yapılacak geniş ölçekli, epidemiyolojik çalışmalara ihtiyac vardır.

Kaynaklar

- Kessler RC, Berglund P, Demler O, et al. Lifetime prevalence and age-of-onset distributions of DSM-IV Disorders in the National Comorbidity Survey Replication. Arch Gen Psychiatry 2005; 62:593-602.
- Kessler RC, Chiu WT, Demler O, et al. Prevalence, severity, and comorbidity of 12-month DSM-IV disorders in the National Comorbidity Survey Replication. Arch Gen Psychiatry 2005; 62:617-27.
- Dell'Osso B, Altamura AC, Allen A, et al. Epidemiologic and clinical updates on impulse control disorders. Eur Arch Psychiatry Clin Neurosci 2006; 256:464-75.

- Bohne A. Impulse-control disorders in college students. Psychiatry Res 2010; 176:91-2
- Odlaug BL, Grant JE. Impulse-control disorders in a college sample: results from the self-administered Minnesota impulse disorders interview(MIDI). Prim Care Companion J Clin Psychiatry 2010; 12:1-5.
- First MB, Spitzer RL, Gibbon M, et al. Structured Clinical Interview for DSM-IV Clinical Version (SCID-I/CV, Version 2.0). New York: Biometrics Research Department, New York State Psychiatric Institute, 1997
- Ozkurkçugil A, Aydemir O, Yildiz M, ve ark. DSM-IV eksen I bozukluklari için yapılandırılmıs klinik görüsmenin Türkceye uyarlanmasi ve guvenilirlik calisması. Ilac ve Tedavi Dergisi 1999; 12:233-6.
- Christenson GA, Faber RJ, De Zwaan M, et al. Compulsive buying: descriptive characteristics and psychiatric comorbidity. J Clin Psychiatry 1994; 55:5-11.
- Patton JH, Stanford MS, Barratt ES. Factor structure of the Barratt impulsiveness scale. J Clin Psychol 1995; 51:768-74.
- Gulec H, Tamam L, Gulec MY, et al. Psychometric properties of Turkish version of BIS-11. Klinik Psikofarmakoloji Bülteni 2008; 18:251-8.
- Grant JE, Williams KA, Potenza MN. Impulse-control disorders in adolescent psychiatric inpatients: Co-occurring disorders and sex differences. J Clin Psychiatry 2007; 68:1584-92.
- Dürtü kontrol bozuklukları klinik el kitabı. 1. baskı. Karamustafalıoğlu 0, çev. Editörü. İstanbul: Sigma Publishing: 2007.
- Black DW. A review of compulsive buying disorder. World Psychiatry 2007; 6:14-8
- Tamam L (editör) Dürtü kontrol bozuklukları. Ankara: Hekimler Yayın Birliği, 2009
- Christenson GA, Pyle RL, Mitchell JE. Estimated lifetime prevalence of trichotillomania in college students. J Clin Psychiatry 1991; 52:415-7.
- King RA, Zohar AH, Ratzoni G, et al. An epidemiological study of trichotillomania in Israeli adolescents. J Am Acad Child Adolesc Psychiatry 1995; 34:1212-5.
- Coccaro EF, Schmidt CA, Samuels JF, et al. Lifetime and 1-month prevalence of intermittent explosive disorder in a community sample. J Clin Psychiatry 2004: 65:820-4.
- 18. Tangur R. Sivas il merkezinde başka bir yerde sınıflandırlmamış dürtü kontrol bozuklukları: epidemiyoloji, komorbidite, belirti tarama listesi ve aile işlevlerinin değerlendirilmesi. Yayınlanmamış uzmanlık tezi. Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi 2001 Sivas.
- Grant JE, Levine L, Kim D, et al. Impulse control disorders in adult psychiatric inpatients. Am J Psychiatry 2005; 162:2184-8.
- Villella C, Martinotti G, Di Nicola M, et al. Behavioural addictions in adolescents and young adults: results from a prevalence study. J Gambl Stud 2010; 18. (Epub ahead of print)
- Guidi J, Pender M, Hollon SD, et al. The prevalence of compulsive eating and exercise among college students: An exploratory study. Psychiatry Res 2009; 165:154-62
- Goldman MJ. Kleptomania: making sense of the nonsensical. Am J Psychiatry 1991; 148:986-96.
- Grant JE, Mancebo MC, Eisen JL, et al. Impulse-control disorders in children and adolescents with obsessive-compulsive disorder. Psychiatry Res 2010; 175:109-13.
- Ladouceur R, Mireault C. Gambling behavior among high school students in Quebec area. J Gamb Behav 1988; 4:3-12.
- Lesieur HR, Klein R. Pathological gambling among high school students. Addict Behav 1987; 12:129-35.
- Shaffer HJ, Hall MN. Estimating the prevalence of adolescent gambling disorders: A quantitative synthesis and guide toward standart gambling nomenclature. J Gamb Stud 1996; 12:193-214.
- Çekem AB. İnönü üniversitesi öğrencilerinde kumar oynama davranışı, patolojik kumar yaygınlığı ve ilişkili etkenler. Yayınlanmamış uzmanlık tezi. İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri 2004 Malatya
- Kuzma JM, Black DW. Epidemiology, prevalence, and natural history of compulsive sexual behavior. Psychiatr Clin North Am 2008; 31:603-11.
- Tamam L, Zengin M, Karakus G, ve ark. Impulse control disorders in an inpatient psychiatry unit of a university hospital. Klinik Psikofarmakoloji Bulteni 2008; 18:153-61.